

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 4. 2017, sp. zn. SZ/MPSV-2017/67187-913, č. j. MPSV-2017/80206-913, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. 7. 2019, č. j. 55 Ad 9/2017 - 82,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Českých Budějovicích (dále jen „správní orgán prvního stupně“) rozhodnutím ze dne 9. 3. 2017, č. j. 25065/2017/CBU, nepřiznal žalobci příspěvek na živobytí podle § 61, § 67 a § 21 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi.

[2] Žalovaný shora uvedeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

[3] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu u Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“), který ji zamítl v záhlaví specifikovaným rozsudkem.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) nyní tento rozsudek krajského soudu napadá kasační stížností, jejíž součástí učinil i návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[5] Usnesením ze dne 23. 9. 2019, č. j. 4 Ads 314/2019 - 33, Nejvyšší správní soud ustanovil zástupcem stěžovatele pro řízení o kasační stížnosti Mgr. Jakuba Olivu, advokáta. Dne 3. 10. 2019 však ustanovený zástupce kasační soud požádal o zproštění povinnosti zastupovat stěžovatele v řízení o kasační stížnosti. Jeho požadavku Nejvyšší správní soud vyhověl výrokem I. usnesení ze dne 18. 10. 2019, č. j. 4 Ads 314/2019 - 44. Jelikož stěžovatel po zproštění uvedeného advokáta povinnosti k zastupování nebyl nadále v řízení o kasační stížnosti zastoupen, vyzval jej Nejvyšší správní soud výrokem III. téhož usnesení k předložení plné moci udělené jím advokátovi ve lhůtě 2 týdnů od doručení usnesení. Současně jej řádně poučil o následcích, které nastanou, pokud této výzvě nevyhoví.

[6] Usnesení kasačního soudu č. j. 4 Ads 314/2019 – 44 bylo stěžovateli doručeno do datové schránky dne 20. 10. 2019. Stanovená lhůta dvou týdnů k předložení plné moci tudíž podle § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. marně uplynula v pondělí 4. 11. 2019. Stěžovatel však splnění podmínky řízení

podle § 105 odst. 2 s. ř. s. nedoložil, tedy neodstranil předmětný nedostatek, pro který nelze v řízení o kasační stížnosti pokračovat. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než kasační stížnost odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona.

[7] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. listopadu 2019

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu